

cimal, per manca de temps i de pràctica, fracassàrem i giràrem cua decebuts. Però, ara darrerament, amb el meu antic company Pere Danés, eixírem de Rupit amb la més intensa dalera de coronar-la. Amb pas del més lleuger, per guanyar temps, saltàrem la cinglera i arribàrem als seus peus. I, emparats per la Verge del Far que ens esguardava des del seu cimbori, investírem les parets i les vencérem. Un vent fort i molestós ens feu perillosa l'estada dalt el cim i ens privà de romandre-hi una bella estona. La davallada de cara a l'abim requerrí molt de compte i calmositat. Novament a baix, encara ens restà temps per a revoltar l'enfilall de cingleres per la banda de Montdois i remuntar l'altiplà de Sant Joan de Fàbregues i visitar una vegada més la seva parròquia. I, un cop envistes de Rupit i a frec de l'ermita de Santa Magdalena, adreçàrem el darrer esguard a l'Agullola i ens férem aquella pregunta del poeta:

Penyal descomunal
després de la cinglera,
ets penya o ets senyal
de tanta gent feinera
que viu per aquests cims
i roquetars i abims?

Torelló, Abril del 1935

RAMON VINYETA

DE NÚRIA A LA MOLINA

Una travessa muntanyenca ben atractívola és la que es pot realitzar entre les dues pistes d'esquí més conegudes del nostre Pireneu. Amb el company de sempre, Amadeu Caballeria, ens proposàrem realitzar aquesta excursió sols; però a Núria trobem un austriac amic nostre que ens demana per a acompanyar-nos quan li fem saber el nostre intent. I així, formant un escamot els tres esquiadors emprenem aquesta travessa, molt poc realitzada encara, ja que tot just érem al principi de la temporada i l'experiència aconsella realitzar-la vers les darreries.

Sortim de Núria a dos quarts de deu del matí, i arribem al Puigmal a les dotze. El cel, blau, ben net de boira, ens ofereix en sol esplendorós que il·lumina tota la terra catalana, magnífica i majestuosa esguardada, des d'aquestes altures. Se'ns fa present en la nostra imaginació el record d'una frase d'En Vallès i Pujals en el seu llibre «Elogi de Catalunya»; «des dels cims de les muntanyes es veu millor la pàtria i se l'estima més». Perquè, qui l'hagi admi-